

הוא יהודי, ואני יהודי לפני היומי ישראלי. אני סכיר בחילוקי הדעות שבין ישראל ויהדות הגולה, אבל גם בשותפות ההיסטורית, ורק על כסיס זה יתכנו יחסינו.

אנגל נסעם וענה לי שהוא מבין אותי ויהודי אמריקה יחיו אהנו.

25.6.57, יום ג'

בבוקר בא אצלי יסוחירו נק סונח, חבר בית הנבחרים היפני, בלוויים השגריר היפני. נקסונו א בניגוד לשגריר הוא גבר גבוה, חסון ויפחן השגריר - כבד פח, נמוך וידיו רועדות. נקסונו חוזר מלונדון ויעשה פה 3 ימים. דיבר יפנית והשגריר הרגם, אם כי הוא מבין אנגלית.

- אח"צ נסעתי לח"א להשתתף בוועידת הצ.תכ. כגן בית ציוני אמריקה. הגינונים למדו מועידותנו. נוער עם דגלים עלה על הבמה. זקן העדה הדרוזים ועוד ערבים קישטו הבמה יחד עם הרב הרצוג. שזר כדרכו אחר לבוא. ברנשטיין הסביר שעלי להיות עוד מעט במקום אחר ונחן לי לברך לפני התחלת נאום.

מיד נסעתי לירושלים - לארוחה לכבוד המיסמוסיון לאחר פתיחה בח"ס על שם שם קפלן. כמאחיים אוכלים, לאשרנו לא גדל במידה זו מספר הנואמים. נאמו רק תי"ר ד. הורוביץ, סזר, בונח, אחר מהאורחים חזרים ואני.